

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

СЪГРАДЕНИ НА КАНАРАТА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Последното съдбоносно пресяване	10
2. "На тая Канара ще съградя Моята Църква"	18
3. Височината и Твърдостта на Канарата	26
4. Святостта на Канарата	38

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Имам потвърждение в сърцето си от моя Господ и Спасител, че след всичкото изобилие от пророчески видения и Небесни послания, сега предстои най-трудният етап в съдбата на Божиите чеда. Този най-труден етап се дължи на факта, че Исус е извървял всичкия възможен път до нас, а сега и ние трябва да извървим пътя си до Него. Повече от нашия Господ едва ли бихме могли да искаме и очакваме, при все, че Той е неизчерпаем да осветява сърцата ни с всякакви откровения и просветления от дълбочината на Собственото Си Слово. Но когато става дума за това, че ние трябва да извървим нашата част от пътя до Исус, то тогава нека се приготвим за всичката възможна дяволска съпротива.

Нека преди да те въведа във виденията на тази пророческа книга, да споделя размишленията, с които Святият Дух изпълни сърцето ми. Силно се надявам, че ти непременно вече си прочел последните две пророчески книги, които Господ даде на Църквата Си, защото тази книга за Канарата е тяхно естествено продължение и идва да влее Твърдост в сърцата на Христовите последователи. Казвам това, защото само оня, който осъзнава в сърцето си, че има неизвървян път до Исус, ще разбере посланията, записани по-долу.

Виждаш ли, братко мой, за мен вече е малко нещо да говоря за слугуването към моя Господ, като за път, който продължавам да вървя с вярата на сърцето си. Ако не бях вървял с Исус по пътя, то едва ли щях да получа дори едно видение от Него в сърцето си. Но ето, че виденията нараснаха до стотици, а в последните пророчески книги Господ нееднократно ми потвърждаваше, че съм извървял всичкия възможен път до Него, както и Той до мен. Всичко между мен и Него беше едно постоянно приближаване, което роди съвършените си плодове и свидетелства. Ето защо аз вече не говоря за себе си, като един, който върви по пътя, а като за потвърден от Бога слуга, който чака останалите в края на пътя.

А сега вече нека да започна с посланието на тази книга. Винаги, когато в живота ми се е случвало да слушам за алпинисти и покорители на върхове, аз неволно съм се питал:

Защо тези човеци вършат всичко това? Защо се осмеляват да изкачват високи и непристъпни върхове, като много често рискуват здравето си, а дори и живота си? Какво ги тегли толкоз силно горе във високото, където въздухът е разреден, а температурите са убийствено ниски? Какво ги кара като мравки да пълзят по назъбени ледници и опасни скали, само и само да изкачат някой връх?

Отговорът, до който винаги съм стигал в сърцето си, е именно този:

Тези човеци имат дух в себе си!

Дух на извисяване, саможертва и вътрешна непримиримост! Дух, който ги кара да направят нещо изключително и предизвикателно! Дух, който ги кара да проверят до върховна степен всичките си устои на мъжество, смелост и издръжливост...

Да, братко мой! Така стоят нещата с алпинистите. Защото дори и да са езичници, възкачили земни върхове, те са способни да впечатлят останалите хора не толкова с физическите, колкото с духовните си качества. И когато слязат сред себеподобните си, да бъдат сочени с благородна завист и възхищение, като едни, които са станали покорители на върхове. Именно върху този факт Святият Дух насочи всичките ми помисли и размишления. Защото ако земята предлага много високи планински върхове, Небето предлага един висок духовен връх. И ако алпинистите се задоволяват с това да изкачат набеязан връх, да документират подвига си, а след това да слязат от него, то при духовните човеци нещата стоят много по-различно. Духовният човек, за разлика от естествения, би изкачил Небесния връх, за да остане завинаги на него. Ако следиш внимателно мисълта ми, съвсем справедливо би отбелязал, че алпинистите не биха могли да останат дълго на високия земен връх, защото там няма никакви условия за живот. Там всичко е екстремно – от температурата и ужасните бури до разреждения откъм кислород въздух и липсата на всякакви животворящи фактори. Но ние нека видим как стоят

нещата при духовните човеци. Още Апостол Йоан е напомнил на всички ни в посланието си, като е казал:

“Знаем, че ние сме от Бога; и целият свят лежи в лукавия. Знаем още, че Божият Син е дошъл и ни е дал разум да познаваме истинния Бог; и ние сме в истинния, сиреч в Сина Му Исуса Христа. Това е истинският Бог и вечен живот...”¹

И след тези верни и истинни думи, Божият слуга съвсем недвусмислено е записал:

“Дечица, пазете себе си от идоли...”²

Нека разгледам отблизо този стих, защото именно с него ще преминем към същината на тази пророческа книга. Ако сърцето ти е чувствително към Духа, то непременно би забелязал две невидими понятия в цитираните стихове. Това са понятията “горе” и “долу” и те идат да покажат, че целият свят е “долу” и лежи в лукавия, а повярвалите в Истинския Бог и Вечен Живот, са “горе”. Но не служат ли тези понятия и на алпинистите? Няма ли и при тях “горе” и “долу”? Не е ли горе върхът, към който се стремят, докато светът остава долу? Разбира се, че е така. Но ти сега забележи, братко мой, как завършва посланието на Апостол Йоан. Защото Божият слуга съветва и препоръчва на Божиите чеда да се пазят от идоли...

Как разбираш ти това? Защо изведнъж, сякаш ни в клин, ни в ръкав, Йоан намесва в посланието си идолите? Какво са идолите? Естествено е да ми кажеш, че това са неодушевени посредници между човешката вяра и някое религиозно-окултно божество. Но аз искам да отида по-далеч от това обяснение. За да ти кажа, че в древността идолите са били най-често каменни изображения, служещи за религиозно-окултни поклонения. И когато Йоан пише посланието си и съветва вярващите да се пазят от идоли, то той изявява една много по-дълбока истина. Каква е тази истина? Ето виж я отново в тълкуванието на цитираните стихове:

Всички, които са от Бога, са горе – в Неговия Свят Дух...

“Знаем, че ние сме от Бога...”

---

¹ (1 Йоаново 5:19-20)

² (1 Йоаново 5:21)

“Знаем още, че Божият Син е дошъл и ни е дал разум да познаваме истинния Бог; и ние сме в истинния, сиреч в Сина Му Исуса Христа. Това е истинският Бог и вечен живот...”

Всички, които са от дявола, са долу – в духа на света, който лежи в лукавия...

“...и целият свят лежи в лукавия...”

А всички останали, които се кланят на идоли, си мислят, че са горе, но остават долу...

“Дечица, пазете себе си от идоли...”

Разбираш ли това, което сега записах? Идолът идва да компенсира липсата на “горното” в живота на човека, който е останал с “долното”, като го излъже, че той е същото божество или същият бог, който човек би намерил, когато се качи горе. В крайна сметка, когато човек се изкачва нагоре в планината, той вижда много камъни и скали. И колкото по-нагоре се изкачва – толкова повече стават камъните и скалите. А сега си представи как един такъв камък е отсечен, изкусно изваян и свален долу, за да му се кланят земните човеци. На тях вече не им трябва горе, нито мислят за горното, понеже сполучливо са били измамани от идола, та да го възприемат като нещо горно.

Но аз нека отново да се върна на духовните човеци, които имат призвание от Святия Дух да се възкачат нагоре. Какво или Кого биха намерили те, когато напълно извървят пътя до горното? Истината е, че там горе ги чака Господ Исус Христос. Чака ги не само като Спасител и Божий Син, но най-вече – като Канарата на Спасението и Вечния Живот. Защото Този Същият Господ някога заяви на противниците Си:

“И рече им: Вие сте от тия, които са долу; Аз съм от ония, които са горе. Вие сте от този свят; а Аз не съм от този свят. По тая причина ви рекох, че ще умрете в греховете си; защото ако не повярвате, че съм това, което казвам, в греховете си ще умрете...”³

Сега разбираш ли, че единственият възможен начин да се предпазиш от идоли, е като се възкачиш горе? Защото в долния свят доволно много

---

³ (Йоан 8:23-24)

идоли се представят за божества, стълпове и святи камъни, но в горния свят, в света на Святия Дух, има само една Канара, Която се казва Исус.

Аз и до днес не мога да се начудя на земните поклонници, които с някакво животинско безумие продължават да посещават земните си места и да се кланят на земните си идоли, били те одушевени или неодушевени. Без да имат просветени от Бога очи, та да видят, че ако целият свят лежи в лукавия и се облива в нечестие, то и регистрираните в този свят църкви и храмове са едни безполезни свърталища на демони. Именно свърталища, с които дяволът се опитва да ликвидира разликата между горното и долното, сякаш, че Господ Исус Христос просто е слязъл до земните сергии, вертепи и кръчми, за да задоволява религиозните чувства на тълпите от езичници.

Аз ще те моля, братко мой, да запомниш тези две понятия "горе" и "долу" и да започнеш именно с тях да си обясняваш разликата между нещата на Духа и нещата на света. Защото горе има една Спасителна Канара, а долу има купища от тъмни и зловонни идоли. Горе има Святост и Любов, а долу – мерзост и охладняване. Горе има чистота и целомъдрие, а долу – мръсотия и безумие. Горе има Спасение и Вечен Живот, а долу – осъждение и вечна погибел.

А сега помисли за нашата Канара Исус. И като избягаш от всякакви църковни доктрини, втълпявани ти от теология, ми кажи:

От кога Тази Канара стои горе?

Не от тогава ли, откогато човешкият род падна долу? И когато Моисей се качи горе на Синайската планина, за да вземе Плочите на Завета, то той не застана ли пред Канарата на Бога и Отца? А какво правеха през това време израилтяните долу? Пазеха ли се от идоли, както ни съветва Апостол Йоан, или се впуснаха в гнусно идолопоклонство? И когато Исус се възкачи горе на високата планина, за да разкрие Преображението Си на Яков, Петър и Йоан, то какво правеха останалите долу фарисеи? Не се ли съветваха в храм от земни камъни, за да умъртвят Исус, и да Го осъдят в угнетителен съд? И когато най-сетне Канарата излизаше с подарените ѝ от Отца скъпоценни камъни от Соломоновия храм, то не дойде ли миг, когато един Христов ученик възкликна:

“Учителю, виж, какви камъни и какви здания!” ⁴

Какво отговори тогава Канарата на камъчето Си:

“Виждаш ли тия големи здания! Няма да остане тук камък на камък, който да не се срине...” ⁵

От мига, когато Исус изговори тези думи, са минали вече близо две хиляди години. И ако днес би се случило Канарата отново да мине по земните храмове по целия свят, то Господ непременно би имал основание хиляди пъти да повтори на всеки от Верните Си, че камъните на тези храмове ще се сринат. Само че както храмовете, така и поклонниците им нехаят за сетнината си. Защо нехаят? Именно защото са родени от света и светът тях обича. Снима ги с фотоапаратите си, превръща ги в телевизионни репортажи и предавания, върти бизнес с идолите им и поощрява всичките им религиозни мероприятия. И всичко това се е случвало, случва се и ще се случва до мига, когато Мечът Господен ще предаде на огън и унищожение всичките дяволски капища, ашери и религиозни свърталища.

Аз не искам да се намеря като прицел на Божия Гняв, а вярвам, че и ти си на същото мнение. Защото нашето спасително място не е долу в света, а горе в Духа. И нека не търсим тези понятия “горе” и “долу” на друго място, освен в помислите на собствените си сърца. Защото всичко, което досега ти си получил от Господния пророк, не е взето от земни височини и географски върхове, но само и единствено от Хълма Господен, сиреч, от извисеното място в Святия Дух, където Исус ме е поставил да пребъдвам и да се срещам с Него. А понеже всеки човек е уникална съвкупност от дух, душа и тяло, то и затова тази книга идва много навременно. Защото чрез нея, откъм духовното естество, Божиите чеда ще се въздигнат горе, при Канарата Исус. И като се възпитат в Съвършена Твърдост и непоколебимост, ще претърпят всички гонения и ярости, с които дяволът ще ги атакува откъм душите и телата им.

И ето затова днес Господ ми дава тази книга за Божиите чеда. За да отидат горе, при Него, Който е Канарата на Вечното Спасение, и да се

---

⁴ (Марк 13:1)

⁵ (Марк 13:2)

освободят своевременно от всичките земни идоли и свърталища, в които дяволът е успявал да ги закрепостява и угнетява. Защото вече наистина нямаме никакво време за бавене и трябва по най-бързия начин да се съберем при Канарата.

Тази книга ще бъде Свято въже за духовния алпинист, който повече от всичко иска да извиси духа си в Святия Дух, и сърцето си до Сърцето на Исус!

Отдавам всичката Слава, както и личното си преклонение и благодарение на Канарата, Която ме вдъхнови, за да я напиша!

Авторът

1. ПОСЛЕДНОТО СЪДБОНОСНО ПРЕСЯВАНЕ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Пригответи се да прочетеш тази пророческа книга с необходимата духовна сериозност и отговорност, на които си успял да възпитаеш сърцето си. Защото изречените тук духовни истини ще бъдат едни от най-съдбоносните, които си получавал от Господа. Аз няма да ти спестя никоя трудност. И всичко Свято, чисто и радикално, което Исус покаже на моето сърце – ще го разглася за твоето.

Нека да започна с това, че в ходенето с Господа има различни етапи. Един е етапът, когато вярващият е младенец и Бог му дава да се храни с мляко, а съвсем друг е етапът, в който той преминава на твърда храна. А фактът, че Божията храна се втвърдява, недвусмислено показва, че се втвърдява и духовното ни естество.

Аз ще те помоля да си представиш как вървиш с Исус и си един от последователите Му в Евангелието. Не че днес това не е така, (понеже всички, които сме в Духа Му, сме части на Неговото Тяло, и съучастници в Живото Му Евангелие, сиреч, в благовестието Му, с което се спасяват човешките души). И така – ти вървиш с Господ и сърцето ти се наслаждава да поглъща от Неговата божествена Светлина, да слуша думите Му на Вечен Живот и да става настойник на всичките откровения от Божията тайнствена премъдрост.

Колко време би продължило това твое вървене с Исус? Естествено е да ми кажеш, че би желал то да е постоянно. Да, но идва миг в живота ти, когато онова, което се случи на Христовите последователи, ще се случи и на теб. И в този миг Спасителят ще ти проговори същите думи, които някога каза на ученика си Симон, наречен Петър:

“Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито; но Аз се молих за тебе, да не отслабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си...”⁶

Ще бъдеш ли готов да чуеш тези Христови думи? Ще бъде ли сърцето ти спокойно при мисълта, че Сатана е получил позволение от Бога, за да

---

⁶ (Лука 22:31-32)

изпита вярата ти и да те подложи на всички възможни изпитания, назначени единствено да те утвърдят и извисят нагоре? Понеже Исус, в Когото си повярвал, заявява за теб, че си един от скъпоценните Му камъни, а дяволът има претенции, че това не е така. Исус иска да се утвърдиш, но дяволът е амбициран да те пречупи. Исус иска да те направи свидетел на Името Си, но дяволът е надъхан да те разколебае и върне назад. Но Господ отново настоява, че след като си вървял с Него толкова много години, и си ял от трапезата Му, и си пребъдвал в Съвета Му, то няма как да не си се превърнал в скъпоценен камък. Още повече, че Сам Господ ще ти се обещае, че ще се моли за теб, за да не отслабне вярата ти. Зная, че е възможно да реагираш с думите:

“Да, братко, така е! Но аз никога не съм имал привилегията да вървя с Исус така, както с Него вървяха древните!”

Нека да редактирам подобна реакция с други думи:

“Древните никога не са имали привилегията да вървят с Исус така, както днес вървим ние!”

Съгласен ли си с думите ми или ще намръщиш лицето си? На кого от древните Господ лично е откривал най-дълбоките тайни и откровения от Божието Светилище? На кого от древните Той е бил преизобилен водопад от просветления и Небесни благословения? Ето, една тайна ти казвам, и ти ще я видиш по-нататък в тази книга:

Последното време на земята е най-благоприятното за изработването на диаманти и скъпоценни камъни!

Това може да ти звучи чудно, като вземеш на предвид масовото оглупяване и опростачване на хората. Но ти просто никога не влизай в другата крайност, а погледни на Божията Небесна крайност, която е далече по-горе. Защото от тази крайност Исус изсипа в сърцето ти сто и шестдесет пророчески книги чрез свидетелството на пророка Си. И, искаш или не, вече идва мигът, когато Исус ще изпита Верните Си за всичките думи на Вечен Живот, които са получили от Него. И ако си представиш, че всяка книга е била като един пласт Небесна твърдост в човешкото сърце, то сега вече става дума за сто и шестдесет пласта...

Нима мислиш, че ще минеш между капките, за да отидеш на Сватбата на Младоженеца? Или пък си решил, че Господ е пратил пророка Си до някой религиозен битак и му е поръчал да купи всяка дрънкулка, която блести? Не са ли подобни дрънкулки много евтини, за да повярваш, че наредените им мъниста са скъпоценни камъни? То е вярна пословицата, че луд на шарено се радва, но нашият Спасител не е човек, та да сбърка. Господ Исус Христос е с безпределен Разум и Съвършена Мъдрост. Той е Скъпоценният Камък от Сион, и Негови са всичките скъпоценни камъни, изградени и утвърдени от Святия Дух. Казвам ти всичко това, за да подготвя сърцето ти за посланието на тази книга. И не просто за самото послание, а най-вече за последното пресяване, което вече е започнало.

И така, братко мой, нека сега да ти запиша думите, които Исус проговори на сърцето ми, понеже те бяха личното ми посвещение от Него. Ето как Господ ми проговори в първите дни на декември:

“Слуго Мой! Знаеш ли какво ще се случи отсега нататък с човечите, които приеха в сърцата си пророческото благовестие?”

“О, Исусе! Аз вярвам, че Ти ще се погрижиш за всички тях, и ще ги извисиш до Себе Си на Господния Хълм. За да бъдат от Твоите благоуханни девици...”

“Да, така е! Аз ще направя именно това. Но ти помисли и Ми кажи: Какво ще бъде Господното действие в живота на Званите, Избраните и Верните? И какви знамения ще придружават духовното извисяване на Божиите хора до Канарата на Хълма?”

“О, Господи! Не напразно Святият Дух ми даде да гледам на Теб, като на Канарата на Хълма. Защото аз зная, че извисяването до Тебе ще коства на Божиите чеда върховни изпитания и трудности. Понеже пътят до Канарата е така направен, че който се възкачи до Тебе, да е наистина достоен за Името Ти, Славата Ти и Словото Ти...”

“Правилно си забелязал това! Наистина никой, който се възкачи до Мене, няма никак да посрами Божието Име, но ще блести от Светлината Ми и ще свидетелства на Твърдостта Ми. Но Аз нека отново да кажа на Моите последователи, че предстои една най-важна духовна проверка, с която Отец Ми ще изпита сърцата

им. И тази проверка отговаря на пресяването, което предстои. А ти знаеш ли какво ще рече пресяване?”

“Исусе! Това е изпитание, свързано с всичката възможна съпротива, която дяволът би упражнил, за да върне назад сърцата, които се стремят да вървят по Господния Път...”

“А защо Отец Ми би допуснал дявола да се противи с всичката си възможна съпротива? Не затова ли, понеже Аз излях от Небето всичкото възможно Слово, нужно за вашето утвърждаване на Канарата? И ако Сатана има претенции, то не трябва ли Отец Ми да запуши устата му с Небесния пример и с Небесната Твърдост на Божиите чеда? Не казах ли на всички ви, че именно с Твърдостта ще придобиете душите си?”

“Така е, Господи! Ти ни даде преизобилно от Себе Си, тъй щото наистина никой не би имал извинение за отстъплението си или за малодушието си...”

“Виж тогава, че докато Аз изливах в сърцето ти всичките тайни на Небесното Царство, и ги давах даром на Църквата Си, някои пропуснаха да използват даденото им благовремие. И те не просто, че не се екипираха и утвърдиха, но направиха нещо още по-фатално, а именно – отдалечиха се от Канарата на Господния Хълм и предпочетоха да се приближат до брега на морето. Кажете Ми тогава: Какво има на брега на морето, та толкова много църкви решиха да се установят и останат там?”

“О, Спасителю мой! Брегът на морето е най-незавидното и рисковано място, където някой би решил да гради бъдещето си. Защото на този бряг има само пясък...”

“Представи си тогава как хиляди църкви са забравили притчата на твоя Господ. Те вече не се задоволяват да строят къщи върху пясъка, но са започнали да правят цели пясъчни дворци. Кой и как измами тези плиткоумни християни, за да строят бъдещето си върху пясъка? Кой и как привлече хиляди по хиляди, за да залагат на светското, тленното и привременното, а да изгубят Небесното, нетленното и Вечното?”

“О, Исусе! Дяволът беше този измамник. И лъжепророкът, който е духът на Антихрист, измами отстъпилите от Завета Ти църкви, за да започнат да строят не просто върху пясък, но именно с пясък. Те наистина не си спомниха думите Ти, че разумният строи къщата си на Канара, за да издържи неповреден на дяволските стихии...”

“Ела тогава с Мен. За да ти покажа видението при брега на морето, което не съм ти давал никога. Защото морето е светът, който лежи в лукавия. А пясъкът е суетата на всичките земни страсти и влечения, свързани с пари, блага и нищо незначещи светски придобивки...”

След тези Свои думи Господ докосна с ръка главата ми, тъй щото пред очите ми се разкри и самото видение. Аз виждах как по протежението на морския бряг бяха издигнати много дворци от пясък. Съградени изкусно, за да привличат окото, тези дворци мамеха със страшна сила земните човеци. Те имаха приветливи тераси и красиви колони. Избрали възможно най-убедителните думи от Библията, те впечатляваха с надписите по арките си. “Спасение”, “Жива Вода”, “Вечен Живот”, “Оазис”, “Витесда”, “Сион” – това бяха само малка част от въздействащите имена. И съвсем естествено – впечатлени от блясъка и разкоша им, хиляди човеци пъплеха по морския бряг, доволни да изберат някой от дворците и да станат част от обитателите му. От време на време очите ми съзираха и малки купчини от потъмняващи камъчета, които видимо бяха изхвърлени навън от дворците, сякаш че бяха аутсайдери, които не бива да дискредитират привидното благоденствие и блясък на пясъчните дворци. Това ми направи впечатление, тъй щото попитах моя Спасител:

“Какви са тези потъмняващи камъчета, Господи?”

А тогава Исус ми отговори:

“След малко ще ти дам да разбереш всичко. Но ти сега забележи, че в тези пясъчни дворци е събран всичкия възможен световен просперитет. Забележи също как пясъкът измамно е смесен със златен прах, за да привлича и впечатлява още повече...”

И действително, в съгласие с думите на Господа, дворците блестяха от златния прах, смесен в пясъка им. А това непременно водеше до още по-голям прилив от човеци, желаещи благоденствие и щастливо съществуване. Но ето, че Господ смръщи погледа Си и ме попита, казвайки:

“Виждаш ли колко много хора излизат от водите на морето, за да напълнят пясъчните дворци? Това не иде ли да ти покаже, че тези дворци искат да излъжат езичниците, че са нещо различно от морето на света?”

“О, Господи! Та нали всеки от дворците има някакъв привличащ надпис за тази цел? И в крайна сметка става дума за бряг на морето, а не за самото море. Тъй щото всеки, който се е намерил на брега, да се радва, че повече няма да се дави сред вълните и дълбочините, но ще влезе да живее в дворците...”

“Точно така, слуго Мой! И ето тук измамата на дявола е най-убедителна. Защото неговите демони шепнат на удавниците в морето, като им казват:

“Престанете да се давите в езическото си битие и напуснете вълните на това море. Ето, там на брега има дворци от спасение и вечен живот...”

И удавниците, послушали измамния шепот на демоните, напускат мерзостта на морето, за да попаднат в още по-смъртоносната мерзост на пясъчните дворци. Това напомня ли ти нещо?”

“Да, Исусе! Това ми напомня факта, че езичниците напускат света, за да станат част от великата блудница Вавилон. Те просто стават съдбоносни изпълнители на стиховете от “Книгата на пророк Исая”:

“Страх, и яма, и примка са върху тебе, о земни жителю. Който бяга от гласа на страха ще падне в ямата; и който възлиза от сред ямата, ще се улови в примката...”⁷

Вълните на това море предизвикват страх в езичниците и те търсят спасение на пясъчния бряг, без да знаят, че там дяволът им е приготвил

---

⁷ (Исаия 24:17-18)

яма. А отпосле, като поискат да напуснат ямата, непременно ще бъдат вързани в примката на идещия Антихрист...”

“Думите ти са твърде точни, слуго Мой! Затова виж сега демоничното знамение, което ще сполети всичките пясъчни дворци. Защото именно то е вълната на дяволското пресяване преди явлението на човека-Антихрист...”

След последните думи на Господа стана нещо наистина покъртително и ужасно. Защото от морето към брега се надигна висока вълна. Нейната височина беше зашеметяваща и надвишаваше стотици метри. Точно в този миг Исус ме въздигна далече по-горе над вълната, за да наблюдавам ефекта ѝ, когато се стовари върху морския бряг. А водите на вълната наистина се стовариха със страшна сила. И всички онези пясъчни дворци буквално се размиха и стопиха сред водите ѝ, тъй щото вълната просто завлече дворците и обитателите им в дълбочините на морето, и дори до самия ад. А там, на брега, останаха само купчините от потъмнелите камъчета. И ето, че Исус ме сниши до брега, като ми казваше:

“Всичко, което е дошло от морето, се връща в морето. И такава е съдбата на всичките пясъчни дворци на Вавилонската блудница. Те са родени от дявола и той е силен да си ги прибере обратно. Но ти сега виж потъмнелите камъчета и Ми кажи:

Какво правят тези камъчета по брега на морето? Тук ли им е мястото? Не трябваше ли те да се извисят на Господния Хълм и при Канарата на Вечното Спасение?”

“О, Господи! Сърцето ми се свива при вида на камъчетата. Но защо те не са горе при Теб, а са останали при брега на морето?”

А тогава Исус с тъга в Гласа Си ми проговори, казвайки:

“Това са всичките онези човеци, които напуснаха Вавилон, но не платиха цената, за да пребъдват в Сион. Те виждаха мерзостта на Вавилонските църкви и измамата на пясъка, но не намериха в себе си нужната твърдост и духовна сила, за да се възкачат и съединят с Канарата. Именно затова потъмняха в малодушието и компромисите си със света и се оказаха в неизгодната позиция да напуснат Вавилон, но да не влязат в Сион.

А да бъдат ли Моите чеда като тези тъмни камъчета? И да забравят ли думите на техния Господ, обещани на всичките победители? Ето, нека всички си спомнят думите Ми:

“Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите: На тогава, който победи, ще дам от скритата манна; ще му дам и бяло камъче, и на камъчето ново име написано, което никой не познава, освен оня, който го получава...”⁸

Бели камъчета ли виждаш по този опустошен бряг, слуго Мой?”

“Не, Исусе! Потъмнели са и не могат да свидетелстват за Тебе...”

“Нито пък Аз ще свидетелствам за тях! Защото на тия им тежи грехът на Лотовата жена. Напуснаха мерзостта, но се обърнаха да гледат назад, а не продължиха напред, за да се възкачат при Канарата Израилева. Но ако някой иска да бъде от белите камъчета на Господ, то такъв нека се приготви да Ме послуша. И като Ме послуша, да Ме последва докрай. Защото казвам на всички ви, че вече е започнало последното съдбоносно пресяване. И една най-огромна вълна от дяволско нечестие ще потопи светските църкви, за да ги върне напълно в света, от който са родени, и на когото се уповават. Казвам отново на всички ви:

Гдето са съкровищата ви, там ще бъдат и сърцата ви! Гдето е положена основата ви, там ще се яви и съдбата ви! И ако някой иска да намери Канарата, да уповава на Канарата, да се закрепни в Канарата, и да се утвърди свършено в Канарата, то такъв нека Ме последва в останалите видения на тази Свята пророческа книга!”

---

⁸ (Откровение 2:17)

2. "НА ТАЯ КАНАРА ЩЕ СЪГРАДЯ МОЯТА ЦЪРКВА"

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз нямам никакво намерение да убеждавам когото и да било колко фатален е пясъкът, върху който мнозина устройват живота и съдбата си. В крайна сметка на тях така им харесва и това е техният начин да изразят свободната си воля. Но за всеки, който иска да намери мъдрост и водителство от Бога в тази книга, ще кажа, че светът ще става все по-пясъчен и по-пясъчен. Докато накрая се превърне в една гола и страшна пустиня, приготвена от дявола за идването на запустителя, който е човекът-Антихрист.

През всичките години на моето слугуване към Исус, аз многократно призовавах и все още призовавам хората, които имат много пясък, да го обърнат в основа за Вечен Живот и в гаранция за всичките бъдни добрини, които ще дойдат от Бога. Сам Господ в Евангелието призоваваше богатите с думите:

"И Аз ви казвам, спечелете си приятели посредством неправедното богатство, та, когато се привърши, да ви приемат във вечните жилища..."⁹

Можеха ли онези древни богаташи да се вслушат в призива на Исус и да придобият вечните си жилища? Разбира се, че можеха! Трябваше само да се оставят от земните си имоти и да раздадат богатството си на сиромасите, а след това да последват Господ, като се предават на скромност и Божия достатъчност. Да, но повечето богати отказаха да се покорят на божествения призив.

Могат ли днешните богаташи да се вслушат в призива на Исус и да придобият съкровища на небесата? Разбира се, че могат! Да, но има един голям проблем и той се дължи на пясъка. Проблемът е, че пясъкът много тегли. В него се намират всичките инвестиции на дявола, а той не би се отказал да си прибере както инвестициите, така и постоянно растящите лихви. Защото по-лесно е за един продуцент да извади купища пари и да ги вложи в телевизионното шоу на Азис или в поредния блудкав албум на

---

⁹ (Лука 16:9)

някоя чалга-певица, отколкото да ги посвети за успеха на благовестие, което не е от този свят...

Пясъкът, братко мой! Тоя коварен и страшен пясък, с който сърцата запустяват и изсъхват, понеже нямат живите води на Святия Дух. Аз не зная до какви чудовищни извращения ще стигне масовата разрушителна аморалност и пълното оскотяване на българския род, но смея да твърдя, че в тази сатанинска кампания играят стотици милиони и дори милиарди левове. А какво правят църквите, докато в общественото пространство се развихрят масовите оргии между хора и демони? За какво изобщо християните се събират в църковните си събрания, когато стълпът на Истината е съборен, а духовното тяло на нацията е предадено за ръфане и разкъсване от милиони демони?

О, братко мой! Нека ти кажа, че в пясъчните Вавилонски дворци поклонниците се събират само за едно:

Да проповядват за пясък, да дават свидетелства за пясък, да полагат основи върху пясък, и да градят със пясък!

Защото какво друго да е проповядваният сатанински просперитет, освен пясък? Какво друго да са конференциите, спретвани в най-престижните зали, ако не пясък, примесен със златен прах? Какво друго да са всичките пръкнали се библейски училища, ако не пясъчни дюни, в които вярващите се подлъгват от змии и скорпиони, за да ровят в буквата, а да мразят Духа на писаното?

Когато Исус подготвяше сърцето ми за следващото видение, което щеше да ми покаже, Той нарочно ме провокира с думите:

“Слуго Мой! Досега не съм ти заповядвал да правиш нещо подобно, но именно сега ти казвам да попиташ всички, които храня чрез слугуването и пожертвуванието ти. И да им зададеш следния въпрос:

“Но според както се говори по всичките църкви, кой съм аз, мили мои братя? Според както говорят пастирите, дяконите и презвитерите в предадените им за управляване светски църкви, кой е тоя Стефан Главчев, дето четиринадесет години пише някакви книги?”

Как ще ти отговорят, слуго Мой? И какви свидетелства ще излязат от устните им?"

Въпросът на Господ жегна сърцето ми, тъй щото изпитах болка. А след това Му отговорих, казвайки:

"О, Исусе! Аз вече многократно съм чувал през годините какво говорят за мен по църквите. Знам, че там името ми е поругано и омърсено, а делото ми е анатемосано като дяволско. Тъй щото за църквите аз съм еретик, антихрист и лъжехрист, който има за цел само да събаря вярата в Бога. Неведнъж мои братя и сестри ми писаха писма, че точно това говорят за мен скъпо платените църковни наемници..."

"Да, така е! Именно такава змийска отрова и бяс се изсипа против името ти и живота ти, както и против слугуването ти на Небесния Цар. Но Аз нека сега да продължа и да ти кажа да зададеш друг въпрос на братята и сестрите си:

"Но според както говорят Бог Отец и Господ Исус Христос, а Святият Дух свидетелства на Тях, кой съм аз, мили мои братя? И според както Небето е потвърдило Печата си в сто и шестдесет пророчески книги, кой е тоя Стефан Главчев?"

Как ще ти отговорят верните, слуго Мой? И какви свидетелства ще излязат от устните им?"

"О, Господи! Верните ще ме разпознаят като пратеник на Неизменния и Вечно съществуващ Бог Отец, на Сина Му Исус, и на Святия Дух..."

Господ се усмихна на думите ми и ме погали по главата, а след това отново ме попита, казвайки:

"А знаеш ли след един такъв отговор как Аз ще отговоря на всички, които те приеха като пророк в името на пророк, и като праведник в името на праведник? Ето, нека чуят думите Ми:

Блажени сте, вие Божии чеда, които разпознахте слугата Ми Стефан, като пророкът на Сион! Защото плът и кръв не са ви открили това, но Отец Ми, Който е на небесата! И Аз ви казвам, че всички вие сте скъпоценни камъни, съградени върху Канарата Христос! И портите на ада няма да ви надделеят!

Да, слуго Мой! С Кръвта Си подпечатвам думите Си, и с Духа Си ги изпълвам, че са верни и истинни! И ако някой се съблазни, че Канарата те е посочила за пророк на Сион, и за Божий настойник над Верния остатък, то такъв не е скъпоценен камък за Небето, но глинена тухла, залепена със смола върху последната Вавилонска кула на земята. А сега Ме последвай и виж видението, което Канарата ти дава. Защото е видение за всичките скъпоценни камъни, които ще се съградят в Мен!”

След последните Си думи Господ докосна главата ми, тъй щото пред очите ми се появи видение. И ето, че в това видение аз вече виждах моя Господ като Канара. Цялата Му осанка – от главата до сандалите на нозете Му беше светло-каменна. Отстрани на Исус върху голям пясъчен куп беше застанал Сатана, уподобен на змия, а досами Господ стояха учениците Му. И ето, че Исус проговори на учениците Си, като ги попита:

“Според както казват хората, Човешкият Син Кой е?” ¹⁰

Дочул въпроса на Спасителя, дяволът нервно реагира. И като започна да мята опашката си насам-натам, хвърляше пръски от пясък към сърцата на учениците. И ето, че някои, усетили пясъка, побързаха да отговорят на Исус, казвайки:

“Едни казват, че е Йоан Кръстител; други пък - Илия; а други - Еремия, или един от пророците...” ¹¹

Дочул отговора им, Господ се обърна към мен във видението, като ми казваше:

“Виждаш ли сега що ще рече пясък? Това са не само светските суетни блага, но също така и клюките, шушуканията и откровените лъжи от религиозни книжници. Именно затова дяволът размаха опашката си – за да смути сърцата с пясък, а така да ги обърка с всичката човешка глупост. Но ти гледай как Аз отново ще попитам учениците Си...”

След тези думи Господ отново се обърна към учениците Си, и повторно ги попита, този път с бавен и твърде сериозен Глас:

---

¹⁰ (Матей 16:13)

¹¹ (Матей 16:14)

“Но според както вие казвате, Кой съм аз?” ¹²

Миг след въпроса, духовното естество на Исус заблестя, и Канарата съвършено се просвети пред учениците. И тогава лъч от Небето докосна сърцето на Симон, тъй щото духът на рибаря мигновено се уподоби на светъл камък. И Симон, усетил докосването от Небесния лъч, проговори на Господа, казвайки:

“Ти си Христос, Син на живия Бог...” ¹³

Думите му накараха Исус да се усмихне, да го посочи с показалеца Си и да му каже:

“Пък аз ти казвам, че ти си Петър...” ¹⁴

А след това, погледнал с презрение към треперещия от яд дявол, Исус обърна показалеца към Сърцето Си, като допълни:

“...и на тая Канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделеят...” ¹⁵

След последните Му думи, огнени пламъци излязоха от каменната Му осанка, карайки дявола да изпищи и да отскочи назад. И докато аз гледах втрещен, Исус отново ме попита, казвайки:

“Колко от Божиите чеда се упражняват в псаломната села (необходима пауза, нужна за дълбоко осмисляне, поставяна при четенето на някои псалми – б.а.) дори само за едно вдишване, та да разберат, че Канарата посочи Симон като един от камъните Си, а Себе Си – като Основа на Църквата Си? Колко от Божиите чеда имат очите на Святия Дух, за да проумеят, че Отец даде на Сина Си да бъде Канара и Основа, а учениците Му отпосле да Му станат живи и скъпоценни камъни? И колко от Божиите чеда най-сетне се просветиха, та да разберат, че самото знамение при околностите на Кесария Филипова, бе избор между Канарата и пясъка?

И именно затова аз първом попитах учениците си:

“Според както казват хората, Човешкият Син Кой е?”

---

¹² (Матей 16:15)

¹³ (Матей 16:16)

¹⁴ (Матей 16:18)

¹⁵ (Матей 16:18)

Ето ви пясъка, направен от клюки, шушукания и лъжи! Симон не се докосна до този пясък, защото знаеше, че ще наскърби Отца и Сина. Но тогава Аз повторно попитах:

“Но според както вие казвате, Кой съм Аз?”¹⁶

Тук въпросът Ми вече търсеше сърцата на учениците Ми! Тук Канарата вече търсеше първия от камъните Си, който щеше да се съгради в Нея. И този камък, докоснат от Отеческия лъч, Ме изповяда и засвидетелства, като каза за Мене:

“Ти си Христос, Син на живия Бог...”¹⁷

А тогава възрадована Канарата му отговори:

“Пък Аз ти казвам, че ти си Петър...”¹⁸

Пречудните думи на моя Господ ме накараха да коленича в нозете Му и да Го попитам:

“А защо, Господи, евангелистът не е записал, че след като нарече Симон с името “Петър”, Ти посочи Сърцето Си, за да се изповядаш именно като Канарата, върху която съграждаш Църквата Си?”

В отговор Господ с благ и нежен Глас ми отвърна, казвайки:

“Това умишлено е скрито! Защото Отец Ми е ревнив Бог! И Той е, Който лично посочва камъните за Канарата Си! Защото никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец Ми, Който Ме е пратил. Но ако някой е останал религиозен, та да не търси лъч от Небесния Отец, но е искал потвърждение от плът и кръв, то такъв непременно попада на пясъка на Сатана.

И не се ли повтаря вече две хиляди години това знамение и този избор между Канарата и пясъка? Не тръгнаха ли още от древността човеците да се съграждат върху човеци, а не върху Господ, Който е Спасителната им Канара? Не направиха ли религиозните в Рим една катедрала “Свети Петър”, решили, че именно Петър Господ е посочил за Канара, а не Себе Си? Не се ли нарекоха хиляди пясъчни храмове с имената на светии и светици, когато Канарата изобщо липсваше от основата им? И не се ли

---

¹⁶ (Матей 16:15)

¹⁷ (Матей 16:16)

¹⁸ (Матей 16:18)

повтори това знамение и този избор между Канарата и пясъка и в твоя живот на пророк и Божий слуга?”

Слушащ Господ, аз още повече наведох главата си пред Него, а тогава Гласът Му стана гневен и твърде ревнив, тъй щото Той вече казваше:

“До Отца, Сина и Святия Дух ли се допитаха човеците, които те отхвърлиха и заклеиха като антихрист и лъжехрист, или до плът и кръв? Небесните устни на Отца ли послушаха тия, които късаха и изгаряха книгите ти, или змийските устни на платени наемници и религиозни кариеристи? До Благия Пастир ли дойде да се допита овцата, получила пророческо слово, или побърза да блее пред гегата на дипломирания наемник и да го пита дали да чете виденията на Божия пророк или да ги похули в сърцето си, като вдъхновени от дявола? Колко хиляди български овце бяха завлечени в ямата, и вълната им оплетена в драките и тръните на проклетия религиозен дух? Колко хиляди български камъни потъмняха, само защото нямаха ревност да се допитат до Канарата Израилева, нито да претърпят яростното гонение на Вавилон? Колко хиляди български пръчки изсъхнаха, поразени от мана, само защото не се изцелиха от болестта да обогатяват лъжците си, и да викат “Амин” при всяко хулене на Моя пратеник Стефан, и да се поругават с дългогодишната му жертва на Божия Свят Олтар?

И сега, при тези пророчески видения, покрити със Святия Печат на Господния Дух, отново ли ще поискате да се допитате до плът и кръв? Отново ли хиляди ще хулят, късат и ругаят дадено даром Небесно Слово, когато просто трябваше да наведат глави и да се покаят? Отново ли хиляди блуждаещи овце ще бляят пред проклетите амвони на Вавилонското тщеславие, за да искат позволение от дявола да четат словото, което го поразява и съсипва делата му?

Нека ви кажа, люде Мои, че дяволът никога няма да даде позволение на никого, та да чете Словото на Божия Пророчески Дух, та да спаси човек душата си и да освети сърцето си. И всеки, който е пропаднал в ямата дотам, че да търси съвет от демони, а не

потвърждение от Небето, е завинаги отделен от Мене, и Аз от него. Но ако някой е разумен, та да помни, че е бил купен с цена и не трябва да става роб на човеци, то такъв непременно ще падне на колене пред Канарата. И гласът му ще се въздигне до Престола на Отца Ми с думите:

“Отче Святи! Не желая никога вече да се допитвам до плът и кръв, относно Твоето Свято пророческо Слово! Аз приемам пророка Ти в името на пророк, и праведника Ти в името на праведник, и Те моля завинаги да ме съединиш като жив и скъпоценен камък в Спасителната Твоя Канара! Аз искам всякога Твоето благоволение и Небесно потвърждение да изпълва сърцето ми! Защото само Ти можеш да ме съградиш в Канарата на Сион и да направиш така, че портите на ада да не надделеят над вярата ми в Исус!”

Тази нека бъде молитвата ви, и тоя нека да бъде стремежът ви към Мене! И всички вие, които искате да упоавате на Канарата, сега Ме последвайте в изкачването до Господния Хълм и в извисяването до Божия Престол. Защото ще ви покажа Височината, Твърдостта и Святостта на Канарата. Аз, Канарата на Вечното Спасение, все още говоря и не млъквам!”

3. ВИСОЧИНАТА И ТВЪРДОСТТА НА КАНАРАТА

ВИДЕНИЕ ЗА СЪВЪРШЕНОТО ОТДЕЛЯНЕ НА ЦЪРКВАТА ОТ ДУХА НА СВЕТА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Не вярвай на никой безумен човек, който реши да ти хвали пясъчния си дворец и да те убеждава, че мястото ти е сред пясъка. Не приемай в сърцето си свидетелствата и религиозните кампании на църкви, които светът обича и поощрява по всякакъв начин. И най-вече – научи се да забелязваш пясъка и да го избягваш своевременно. Има няколко неоспорими факта за пясъка, които са болезнени за сърцата на Божиите чеда, и често се превръщат в примка и съблазън за тях. Нека ги изброя, преди да ти разкрия чудесните видения, свързани с Канарата на Господния Хълм.

Първо: Факт е, че по отношение на финансови възможности пясъчните дворци ще разполагат с всичката възможна подкрепа на Мамон, тъй щото лесно ще могат да осъществяват религиозните си кампании по целия свят.

Второ: Факт е, че по отношение на пропагандата и промиването на мозъци, пясъчните дворци ще разполагат с всички съвременни средства, били те зали, печатници, телевизии, радиостанции и Интернет.

Трето: Факт е, че по отношение на организация и кадри, пясъчните дворци отдавна разполагат с престижни институти, академии и училища, от които бълват амбицирани кариеристи и просмукани от заблуда теолози.

Четвърто: Факт е, че когато трябва да употребят земни блага, за да привлекат човеци към себе си, пясъчните дворци ще разполагат с едно огромно количество от "помощи". Сложи тук дрехи, хранителни продукти, а дори и пари, раздавани на ръка.

Пето: Факт е, че когато трябва да избират между духовното богатство и материалното благополучие, повечето човеци с удоволствие се втурват да вземат користите за плътския човек, като са готови да почетат с присъствие всеки пясъчен дворец, стига там да има някакъв келепир и далавера. И след всички тези факти идва заключението, което гласи:

Пясъкът може да действа само привременно на човека, но цената да му уповаваш и да го превърнеш в основа на битието си, е загуба на Вечния Живот. Защо е така?

Именно защото пясъкът е много, а Канарата е само една! И докато пясъкът е долу, при брега на морето, Канарата е горе – на върха на Господния Хълм.

Аз няма да те убеждавам какво е коствало на Божия пророк, за да се възправи против всички религиозен пясък на света, най-малкото защото във всички написани книги съм свидетелствал за това и Святият Дух мощно е потвърждавал думите ми. Но аз непременно искам да ти кажа, че ако в последните четиринадесет години дяволът е хвърлил всичките си сили, за да спре делото ми, и не е успял, то тогава срещу него Исус е противопоставил нещо повече от пясък. Защото именно камъкът е нещо повече от пясък. А този Свой камък Господ многократно е засвидетелствал в пророческите книги. И при все, че съм Стефан, а не Петър, пак Божията Вярност ме е отделила от света и ме е направила всякога да пребъдвам в Канарата.

И ето тук, братко мой, аз ще призова сърцето ти с всичката си любов и вяност, за да последваш моя Господ и Бог, Който е и твой Господ и Бог. Защото виденията в тази пророческа книга ще бъдат за теб чудо на чудесата, и Сам Исус отново ще ти даде да пиеш от Скритата Манна, и да усетиш как в сърцето ти се сбъдват всичките Заветни обещания. А сега нека да ти разкрия разговора, който имах с Господ, миг преди Той да ме посвети в твърде благодатните Си видения. Ето какво ми каза Исус:

“Слуго Мой! Както многократно съм ти говорил при описването на Небесните видения, така и тук ще ти кажа да секрепиш Съвършено в Мен и да не се поклатиш, нито да се смутиш от жестоката ярост и ужасния натиск, на които ще бъдеш подложен заради писането на тази книга. Защото залогът в нея е толкова голям, колкото по-скъпоценен е един диамант в едната ръка от един черен въглен в другата.

И сега ти казвам, че именно с Твърдост разумните девици ще се съберат на Хълма Господен и ще превъзмогнат над всичката

съпротива на дявола. Понеже Аз и Отец Ми видяхме колко страшна и повсеместна стана уплахата на неразумните девици от последната книга, в която Бог пророчески отхвърли отстъпилите от Завета Му, и пророчески възвести петте благоуханни девици. И именно това беше най-острото на Господния Меч против Вавилон, за което ти говорих преди седем години и преди сто и двадесет книги. Защото в крайна сметка Новият Завет се доказва и потвърждава в сърцето само с участие на Сватбата между Младоженеца и Невястата. Понеже какво ще се ползва човек, ако има всички авторитетни издания на Библията, а душата му намери сетнината си при измамника и неприятеля?

Какво ще се ползва книжникът, ако чете под лупа Вулгата или гръцкия оригинал, конкорданса на Стронг или превода на крал Джеймс, ако в крайна сметка е построил къщата си върху пясък? Какво изобщо ще ги ползва всичките пясъчни дворци, които лицемерно са демонстрирали Християнство пред очите на света, когато основата им не е била Канара, а просперитет, теология и фарисейски квас?

И ето затова Аз и Отец Ми решихме още веднъж да ти дадем Съвършен достъп до Светилището и до съкровищницата на Божията тайнствена премъдрост. За да станат явни на Моята Църква трите най-важни белега на Канарата – Височината, Твърдостта и Святостта. Първите два белега ще ти покажа в това видение. А белегът на Святостта ще ти разкрия в последното видение, което е пред Божия Престол. Но ти сега Ме последвай в разкриването на първия от белезите. Белегът на Височината...”

След тези Свои думи Господ докосна главата ми, тъй щото пред сърцето ми се разкри и самото видение. Аз и Исус вече бяхме тръгнали да се изкачваме нагоре към Господния Хълм. А тогава Господ посочи с ръка към Небето, като ми казваше:

“Всеки, който е решил да се изкачи на Господния Хълм и да намери Канарата, става прицел на онзи тъмен облак, който сега ти

посочвам. Защото това е облакът на Вавилон, и там се намират всичките началства и власти на Сатана...”

Погледнах към облака, който Господ ми посочваше, когато забелязах как вихър, подобен на фуния, излезе от облака и се втурна право към нас. Това ме накара да кажа на Исус:

“О, Спасителю мой! Тъмен вихър от Вавилонския облак идва към нас!”

“Разбира се, че ще идва, слуго Мой!” – ми проговори Господ и продължи:

“Та нали ти сега се изкачваш до Височината на Канарата? Нима мислиш, че дяволът ще се съгласи просто да гледа как някой решава да се съгради като камък в Духа на най-големия му противник и най-омразната на сърцето му Личност? Никак да не се плашиш, но просто дръж ръката Ми и нека да продължим да се изкачваме, като никак не обръщаме внимание на сатанинския вихър...”

Послушал Исус, аз още по-здраво стиснах ръката Му, като продължих да вървя нагоре с Него. Но ето, че вихърът вече се втурваше по Хълма, като се стовари върху нас. А тогава сърцето ми усети толкова пронизващ леден вятър, щото дъхът ми пресекна от студа. И аз, събрал всичката си сила, едвам успях да кажа на Господ:

“Исусе! Този вихър е леден! Той така нападна сърцето ми, щото хиляди стрелички на омраза се забиват в душата ми. Какво да сторя?”

“Обичай своя Господ, слуго Мой!” – ми отговори Исус и продължи:

“Колкото повече обичаш Бога, толкова повече Огънят на Духа отвътре ще противостои на студа на дявола отвън!”

Послушал Исус, аз просто Му казах:

“Обичам Те, Господи! И ще Те следвам до смърт, тъй щото където Си Ти, там да бъда и аз!”

Думите ми никак не се харесаха на дяволския леден вихър, който още повече започна да блъска сърцето ми и цялото ми духовно естество. Но било, че усещах студа, аз продължавах да вървя с Исус, когато очите ми забелязаха, че вече се бяхме изкачили на Господния Хълм. И ето, че

тогава Господ се преобрази пред мен, понеже стана Канара. А самата Канара отново ми проговори, като казваше:

“Слуго Мой! Сега си във Височината Ми! А да стоиш и пребъдваш във Височината Ми, ще рече всякога да усещаш омразата и студа от дявола. Понеже затова Аз някога предупредих всички ви:

“Ще бъдете мразени от всички, поради Моето име; а който устои до край, той ще бъде спасен...”¹⁹

И ако до днес не сте знаели кога започва да се усеща омразата и ледения вятър, то сега непременно знаете, че ще усещате лютия студ, когато пребъдвате във Височината на Канарата. Но ти сега просто съедини духа си с Моя Дух, за да разбереш какво още е Височината на Канарата. Защото във високото от устните винаги излиза Дъх, който се вижда...”

Погледнал на Канарата, аз прострях ръцете си и Я докоснах, когато усетих как Господ просто ме прибра в Себе Си. И ето, че от дълбочините на сърцето ми излезе Дъх, който пламна на устните ми. И самият Дъх проговори със собствения ми глас, като казваше:

“Да бъдеш камък във Височината на Канарата, ще рече всякога да противостоиш на духа на света с Дъха на Всемогъщия!

Това, което духът на света ще нарече бяло, ти с Дъха Ми ще наречеш черно. И онова, което духът на света ще нарече черно, ти с Дъха Ми ще наречеш бяло.

Това, което духът на света ще нарече сладко, ти с Дъха Ми, ще наречеш горчиво. И онова, което духът на света ще нарече горчиво, ти с Дъха Ми ще наречеш сладко.

Това, което духът на света ще нарече светло, ти с Дъха Ми ще наречеш тъмно. И онова, което духът на света ще нарече тъмно, ти с Дъха Ми ще наречеш светло.

Това, което духът на света ще нарече добро, ти с Дъха Ми ще наречеш зло. И онова, което духът на света ще нарече зло, ти с Дъха Ми ще наречеш добро.

---

¹⁹ (Матей 10:22)

Докогато продължаваш с Дъха Ми всячески да се противиш на духа на света, то и дотогава пребъдваш като камък във Височината на Канарата. Защото Височината на Канарата е заповядана, за да се изявяват високите помисли и високите решения на Превъзвешения, като пълен противовес на долните помисли и долните решения на падналия от Сион. Ако светът те мрази, то е, защото Мен преди теб е намразил, и Моят Дъх преди твоя е отхвърлил. И докогато продължава омразата на света против сърцето ти, то и дотогава ще имаш съвършеното потвърждение и непоколебима увереност, че си камък от Височината на Канарата!”

Не зная какво извърши Дъхът на Отец в сърцето ми, но в този миг, съединен с Канарата, аз знаех, че това е вечната ми съдба от Вечния Бог. И Канарата, усетила благоговейните ми помисли, ми проговори отново, като казваше:

“Ако с такъв Дъх е свързана Височината Ми, то каква ли ще да е Твърдостта Ми? Нека да те заведе и в Твърдостта Ми, слуго Мой, за да свидетелстваш за нея на всичките Божии чеда...”

След тези думи Канарата отново се преобрази пред сърцето ми, тъй щото виждах моя Господ Исус. И Той, като бръкна в мантията Си, извади от нея златната Стомна със Скритата Манна, като ми казваше:

“Вземи Стомната! И отпий от онова Святото, което се съдържа в нея! Защото сега Божията тайнствена премъдрост ще изпълни сърцето ти и ще отвори очите ти. За да разбереш каква е Твърдостта на Канарата...”

Със силен трепет и дълбоко благоговение аз взех от Исус Стомната, като я надигнах да пия. А тогава божествената течност с дъх на мед и кориандрово семе изпълни целия ми дух и просвети всичките ми помисли. И ето, че аз видях как от Небето към земята се спусна огромна Чаша, която във високата си част беше много широка, а в долната си част – твърде тясна. Това ме накара с почуда да попитам моя Господ:

“Какво ми даваш да видя, Исусе?”

А Спасителят ми проговори:

“Това, което ти давам да видиш, не е ново за сърцето ти. Но нова е ситуацията, в която сега се намираш. Защото тази Чаша, която виждаш, е единственото място за изработване на скъпоценни камъни. А кой е най-скъпоценният камък, за който ти си чувал?”

“Ти Си Този Камък, Господи!” – отговорих аз. Това накара Господ да се разсмее и да ми каже:

“Разбира се, че Аз съм Този Камък! Но въпросът Ми беше простицък и изискваше прост отговор. Затова нека отново да те попитам:

Кой е най-скъпоценният камък, за който си чувал?”

“О, Исусе! Това е диамантът!”

“Точно така, слуго Мой! Диамантът е най-скъпоценният изсред камъните. Виж тогава тази Чаша, защото е Чашата на Човешкия Син, която Той изпи в Гетсимания. И като хванеш ръката Ми, последвай Ме до дъното на Моята Чаша. Защото именно там Скритата Манна ще просвети сърцето ти...”

След последните Си думи Господ ме обгърна с могъщите Си ръце, като ме отнесе до високата част на Чашата Си, откъдето двамата се спуснахме покрай стените ѝ до самото дъно. И ето, че когато бяхме на дъното, с дълбок и твърде съкровен Глас Исус ми проговори, като казваше:

“Много години съм жадувал да ти споделя това най-дълбоко откровение от Скритата Манна! И именно затова те поставих срещу най-силната власт на дявола – за да те намеря победител и да имам всичките Свети основания да ти давам от скритите Божи тайни. А сега сърцето ти ще вкуси тайната, която е възможно най-великата привилегия за духовния човек. Тайната за изработването на скъпоценните камъни за Сион. Защото Моята Гетсимания е ковачницата на Отческата Мъдрост, където се раждат диамантите. И ето, тя сега ще се яви сред нас, за да проговори на сърцето ти...”

Докато Исус още ми говореше, отсред височината на Чашата се появи Божията Мъдрост. Както и във всички видения, давани ми отпреди, така и този път аз я видях уподобена на девойка. И ето, че Мъдростта се усмихна

на Господ, а след това се приближи до мен, като ме докосна с белите си пръсти. А тогава от устните ѝ излезе въпрос:

“Знаеш ли какво представлява диамантът, слуго Господен?”

“О, Божия слугиньо! Аз знам, че това е най-твърдият камък на земята. И знам още, че Господ ни иска като диаманти за Канарата Си, защото Сам Той е най-скъпоценният диамант на Сион...”

“А какво е самият диамант? Или какъв химичен елемент представлява той?”

“Диамантът е една от природните форми на въглерода!” – отговорих развълнуван аз, когато усетих как Скритата Манна започва да просветлява сърцето ми. И ето, че Божията Мъдрост отново ми проговори, като каза:

“Знай тогава от Мъдростта на твоя Бог, че цялото ти плътско тяло има за основа именно въглерода, понеже Творецът направи Адам от земна пръст, която беше въглерод. А духовният първообраз на въглерода е личният ти дух. Помисли тогава коя е другата природна форма на въглерода, освен диаманта?”

Знаех всичко това в сърцето си и затова отговорих:

“Другата природна форма на въглерода е графитът или просто въгленът...”

В следващия миг Мъдростта бръкна в мантията си, като извади два камъка. Единият беше скъпоценен диамант, а другият – черен въглен. И като държеше скъпоценния диамант в дясната си ръка, а въгленът в лявата, тя отново ми проговори, като казваше:

“В дясната си ръка държа въглерод, който е диамант. А в лявата си ръка държа въглерод, който е въглен. Какво ли ще е нужно, тъй щото въгленът в лявата ми ръка да заприлича на диаманта в дясната? И защо диамантът е прозрачен и скъпоценен, а въгленът е черен и цапаш?”

Скритата Манна вече действаше мощно в сърцето ми, тъй щото отговорих:

“Божия слугиньо! Диамантът в дясната ти ръка е осветен, посветен и просветен от Бога дух, а въгленът в лявата ти ръка е дух, обременен от природата на грешното естество. За да може въгленът да стане диамант, то

трябва Святият Дух да влезе във въглена, а самият въглен да бъде подложен на огромно налягане, за да се препоредят частиците му, тъй щото от хаотично струпани те да станат във вид на кристали. Само така въгленът би станал диамант...”

Слушайки думите ми, Мъдростта отново проговори, като казваше:

“Духът е, който дава живот. И тоя въглерод, който е първообраз на личния ти дух, става диамант тогава, когато се изпълни от Божията Светлина и понесе всичките изпитания, назначени да го превърнат в скъпоценен камък.

Ето, ти сега си в Чашата на твоя Господ Исус. И след малко тя ще се напълни. А ти ще свидетелстваш на братята и сестрите си как черен въглен, взет от света, се превръща в скъпоценен камък, достоен за Божия Престол...”

След тези свои думи Мъдростта загадъчно се усмихна и издигна нагоре от Чашата. А аз, все още не можещ да осъзная напълно Светлината на мъдрите й думи, попитах Исус:

“Да разбирам ли, Господи, че абсолютно всеки човешки дух е духовен камък, но едните са черни въглени, а другите - диаманти?”

“Точно такава разбиране имай, слуго Мой! Защото човешкото тяло е само един физичен аналог на духовното. И ако белтъкът и протеинът за плътското тяло природно представляват въглерод, свързан в сложни съединения с други химични елементи, то духовният първообраз на въглерода е именно човешкият дух, който дава живот. Самото новорождение в Святия Дух е поставянето на въглена в такава среда, в която да се превърне в диамант. А това означава пренареждането на всички помисли, думи, намерения, ценности и критерии в човека. И ето тази Моя Чаша служи именно затова – да се постави въгленът под такава налягане, щото да се превърне в диамант...”

“Направи ме диамант, Господи!” – извиках с вълнение аз. А Исус се усмихна и ми проговори, казвайки:

“Аз отдавна съм те направил диамант! Как иначе да би издържал чудовищното налягане, което дяволът упражни против

сърцето ти? Но за свидетелство на цялата Ми Църква сега ще те поставя под същото налягане. И на всички Мои ще кажа:

Не бъдете черни въглени, защото Царството Божие не е направено за черни въглени! Но станете живи и скъпоценни камъни, защото Сион е съграден от блестящи диаманти.

И за насърчение и съвършена увереност знайте, че ако земните диаманти се раждат под огромно налягане от милиони атмосфери, то духовните диаманти се раждат под духовния натиск на милиони демони. Защото всяка атмосфера от този натиск е присъствената съпротива на един демон. Тъй щото в пътя ви до Канарата непременно всички вие ще преминете през Гетсимания и ще пиете Чашата Ми, за да се променят необратимо и съдбоносно духовните ви естества. За да се пренаредят помислите в сърцата ви в съвършено съгласие със Закона на Животворящия Дух и със Святото Слово на Всемогъщия Ми Отец..."

След тези думи Господ съпричастно ми се усмихна, като каза:

"Аз сега ще изляза от Чашата и ще заповядам тя да бъде напълнена с всичкото духовно налягане, което превръща черния въглен в светъл диамант. А ти, като пребъдваш в Святия Дух и се изпълваш със Святата Вяра на Човешкия Син, просто претърпи за свидетелство на братята и сестрите си..."

След тези думи Исус се извиси от Чашата. А тогава в нея започнаха да се изливат всичките води на нечестието. И когато водите притиснаха духа ми, аз усетих всичката възможна ярост, злоба и съпротива от дявола. Но при все, че натискът се увеличаваше до пълно ужасяване, аз така и не се ужасих. Защото Святата Вяра на Канарата изпълни сърцето ми. И Духът започна мощно да утешава помислите ми, като ми казваше:

"Спомни си всичко, което знаеш от Завета на Исус! Спомни си как Той ти се обеща, че ще бъдеш пръчка от Лозата Му, която дава плод, а плодът се превръща на Вино.

Ето, ти сега си в Лина, а зрънцата ти са подложени на натиск до пръсване. Спомни си как Господ ти обеща, че който изгуби живота си заради Него, ще го намери! Ето, ти сега си в Смъртта на

Човешкия Син, за да намериш и Живота Му! Спомни си как апостолите на Исус увещаваха повярвалите, че през много скърби ще влязат в Божието Царство! Ето, ти сега си в тези скърби! Спомни си най-сетне Святите думи на Яков, защото именно сега те действат върху духа ти, за Слава и почит на Вечния Цар:

“Считайте го за голяма радост, братя мои, когато падате в разни изпитни, като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда твърдост. А твърдостта нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и цели, без никакъв недостатък. Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро без да укорява, и ще му се даде...”²⁰

Ето, Исус днес даде Мъдростта на всички ви, за да познавате великата тайна на духовното Преображение. Защото с това Преображение вие се уподобявате на Небесния Цар, и като живи и скъпоценни камъни се съграждате в Канарата за Божие обиталище! Ето, Исус днес даде Чашата Си на всички вас – за да преминете през налягането на големите води и да бъдете съвършено преобразени. И нека никога никой от вас да не забравя, че вашият Пример Исус понесе в Чашата неизмеримо повече от който и да било човешки син. Защото Божият Син понесе налягането на целия ад, на цялата бездна, и на всичките поднебесни сили на нечестието. А Той се е обещал, че няма да ви изпита повече, отколкото е силата ви, но заедно с изпитанието ще ви утвърди и направи скъпоценни довека...”

Святият Дух все така говореше в сърцето ми, когато усетих, че всичките ми вътрешности светят. Светеха ръцете ми, нозете ми, устните ми. Светеха гърдите ми, кръстът ми, раменете ми. Светеше цялата ми глава. И една дълбока и пламенна Любов се издигаше като огнен извор от сърцето ми, тъй щото се изправих без всякакво усилие. И онези води над мен, напълнили Чашата, сякаш че бяха станали невалидни и безпомощни. Те вече никога нямаше да могат да ме спрат, нито да ме поклатят или отместят от Канарата. Аз бях станал скъпоценен камък за моя Господ!

---

²⁰ (Яков 1:2-5)

А Той, като отмахна само с погледа на очите Си всичките води, напълнили Чашата Му, отново се сниши до мен, като ми казваше:

“Нека отново да те въздигна до Господния Хълм. А оттам - до самия Божий Престол. За да дам на сърцето ти да свидетелства за последния и най-важен белег на Канарата – Святостта.

А на всички Мои сега казвам:

Няма преки или кратки пътища до Сион и до Канарата на Вечното Спасение. Има един единствен път и това е Моят Път. А който върви на Моя Път, той ще намери Моите изпитни! И който издържи в Моите изпитни – той е достоен да се нарече Мой скъпоценен камък! Ето, Аз сега ще въведа пророка Си пред Божия Престол и ще му дам да свидетелства за Святостта на Канарата, потвърдена от огнените скрижали на Новия Завет. Аз, Канарата на Вечното Спасение, все още говоря и не млъквам!”

4. СВЯТОСТТА НА КАНАРАТА

ВИДЕНИЕ ЗА СЪПОЦЕННИТЕ КАМЪНИ ОТ НАЧАЛОТО ДО КРАЯ

Усещаш ли дъха на Скритата Манна, братко мой?

Усещаш ли онази превелика радост и надежда, че Господ ни е избрал, за да бъдем украшения на Славата Му и избрани съпоценности на Небесния Ерусалим? Ето, с искреност свидетелствам на сърцето ти, че тази последна глътка от Скритата Манна ми се услади повече от всичките предишни. Защото зная в сърцето си, че Господ дава Небесните тайни на победителите Си. И нека никой повече не ми се оплаква, когато усети в живота си огнените изпитания и целия възможен натиск от дявола. Защото са твърде верни думите на апостола, че всичко съдейства за добро на ония, които любят Бога. "Имам натиск от дявола, братко!" – ще ми каже някой. Ами, радвай се, приятелю! Защото това е натиск, назначен да те превърне в диамант. "Ще се пръсна, Стефане!" – ще ми каже друг. Ами именно това е целта! Защото иначе няма как да стане преподаването на всичките ти помисли и утвърждаването на Небесния приоритет в сърцето ти. Апостол Павел говореше на всички ни за прицелната точка на горното от Бога призвание в Христа Исуса. Кога би видял ти тази прицелна точка? Когато сърцето ти е черен графит или когато е светъл диамант? "Когато е диамант, разбира се!" – ще отговориш ти. Ами тогава просто се пригответи да пиеш Чашата на Исус и да понесеш върху духа си всичките съпротивления на дявола, според както Бог прецизно ги е допуснал в живота ти. И вместо да се оплакваш, се радвай, че с всяко следващо изпитание духът ти отвътре заблестява като съпоценен камък. Защото ще дойде време, когато всички ние ще паднем на коленете си и ще благодарим на Небесния Отец, че е допуснал всичките гонения в живота ни, за да се изобрази Исус в нас. И ако някой днес бяга от изпитанията и се страхува да понесе дяволското гонение, то такъв с цялото си сърце показва, че желае да си остане черен въглен, вместо да заблести като светъл диамант.

Отново ще повторя, и дори ще потрета ако трябва, че съдбата на християните е да бъдат живи и съпоценни камъни, които се враждат в

Канарата, за да бъдат Свято обиталище на Бога. И ако в нас не се утвърди онази древна и Свята Вярa, с която първите последователи на Исус положиха живота си на Божия Свят Олтар, то тогава е напусто да си играем на Християнство. Защото пространният път, който води в погубел, днес е претъпкан от туристи с евтина и суетна вяра. Хора, които ходят на църква, понеже и другите ходили там. Гладници и келепирджии, за които едно кило захар, два пакета макарони, и един кат дрехи втора употреба, са по-желателни от всичките обещания на Новия Завет. Нека ти кажа, че времето на този свят изтича, като зрънцата през тънкия процеп на един пясъчен часовник. И всички, които са пясък, ще бъдат уловени в долната част на часовника. И само онези, които са станали скъпоценни камъни, ще останат в горната част. Тъй щото, когато настъпи грабването на Църквата, да бъдат грабнати именно скъпоценните, понеже останалите вече са получили наградата си и самоволно са избрали сетнината си. Те не са внимавали на Господните думи, нито са имали в сърцата си онази любов към Исус, с която да въздигнат към Бог Отец молитвените думи на псалома:

“От краищата на земята ще викам към Тебе, когато примира сърцето ми; заведи ме на Канарата, Която е много висока за мене...”²¹

Ето това трябва да бъде очакването ти, братко мой! Да бъдеш заведен от Светия Дух до Канарата, Която е много високо. Не просто някой от плът и кръв да те заведе на черква, семинар или конференция, но Сам Отец да те посочи и въздигне на Господния Хълм. Защото на този Хълм и в този миг ни очаква Исус. И Той е, Който отново проговори на сърцето ми, като ми казваше:

“Слуго Мой! Ще те пратя да свидетелстваш на Моята Църква за най-великите чудеса, които тя трябва да очаква от Мене! Защото те не са свързани с изцеления, свръхестествено снабдяване на нужди или каквито и да било земни благословения. Но в действителност ти казвам, че великите Небесни чудеса са свързани с раждането на скъпоценните камъни и с тяхното утвърждаване на Канарата.

---

²¹ (Псалом 61:2)

Понеже в деня, когато цялата Църква се събере на Небето и настъпи Сватбата на Агнето, там горе няма да има нищо, което Господ ви е давал за земята и земното. Нито ще качите в Сион къщите си, нито автомобилите си, нито банковите си сметки, нито хубавите си дрехи или скъпи украшения. Но единственото, с което ще заблестите на Сватбата на Младоженеца, ще са вашите духовни естества, станали живи и скъпоценни камъни.

Да Ме молите ли тогава да ви давам нещата, които преминават, или да се посветите на Канарата с всичкото усърдие и покорство на сърцата си? Да искате ли от Господ да ви дава, както светът дава, или да пожелаете нетленните съкровища на Святия Дух?

Злато, сребро и купища пари ли да изсипя в съдбите ви, та още толкова да се вържете в земните връзки, или да ви развържа от всичките зли духове и да ви извися в Съвършено познаване на Канарата? Светила на света ли да бъдете, за да премахвате сатанинския мрак от сърцата на човеците, или светски светила, които ходят от прием на прием, и от банка на банка?

Ето, напомням ви, че онова, което се цени високо между човеците, е мерзост пред Лицето на Отца Ми, понеже е пясък от пустинята на света, а не скъпоценност от съкровищницата на Сион!

И за тия, които наистина искат да бъдат Божии скъпоценности, Аз сега ще въведа пророка Си в едно от най-святите и благословени видения, които Отец някога е давал на слугите Си!"

След тези Свои думи Господ докосна с ръка главата ми, като ми казваше:

"Слуго Мой! Нека сега те въздигна до Божия Престол. За да разкрие Сам Отец Ми на сърцето ти великата тайна, свързана със скъпоценните камъни на Царството..."

Ето, че Исус вече ме въздигаше със Себе Си към висините на Сион. И съвсем скоро сърцето ми видя оня Свят Небесен Град, който блестеше като самороден диамант. И когато с Господ преминахме през портите на Града и стъпихме по златните му улици, сърцето ми съзря Светии, като скъпоценни камъни, които славеха Исус и неизразим Небесен възторг

изпълваше сърцата им. Така, продължили да вървим, ние застанахме пред Божия Дворец на Святостта. А Исус, като пристъпи напред, отвори вратите му и направи още няколко крачки навътре. А след това, въздигнал ръцете Си към Бога и Отца, Господ проговори със силен Глас, като казваше:

“Отче Святи! По Собствената Си Воля Ти посочи пророка Си, и със Съвършения Си Дух го изяви на света, като настойник на Небесните Ти тайни и откровения! И сега, Отче Мой, Аз доведох пророка Ти пред Святия Ти Престол, за да му дадеш достъп до най-дълбокото Си и извечно намерение – да съградиш всичките Си скъпоценни камъни в Канарата на Единородния Си Син.

Благоволи, Святи Мой Боже, да приемеш пророка Си в Присъствието Си! И да му изявиш тайните, замълчани от създанието на света! Ето, пророкът Ти стои в подножието Ти и Те слуша!”

Докато сърцето ми се пълнеше с благодатните думи на Исус, аз паднах по лицето си, и покрих с ръце главата си, понеже от самия Божий Престол се въздигаше Облак на Слава, която не можех да понеса. И ето, че отсред Облака към мен прокънтяха думите на Бог Отец, които бяха толкова тежки, щото сякаш една огромна каменна планина беше започнала да говори с величествен стон на Твърдостта си. А Отец вече ми казваше:

“Слуго Мой! Сине човешки, когото съм посочил и избрал още отпреди създанието на света! Аз те образувах и извих на света, като пророкът на Сион, за да възвестявам чрез слугуването ти всичките откровения на Моята тайнствена премъдрост. Ти наистина достигна да стоиш в края на пътя, и да бъдеш камък от Канарата, съграден на Святия Господен Хълм. И сега Аз ще дам на сърцето ти да види, как твоят Всемогъщ Отец и Премъдър Творец е приготвил камъните за Славата на Сина Си още отпреди създанието на света. Времена и години ще полетят назад! Столетия и епохи ще се върнат в утробата на Сътворението! За да видиш Канарата в оня изначален миг, когато Старият по дни я въвежда във Вселената, и казва на всичките ѝ творения:

Поклонете Се Нему, началства, власти и сили! Защото чрез Него създадох видимото и невидимото! Поклонете се Нему – милиарди

по милиарди по милиарди звезди и слънца! Защото е Словото, чрез което вдъхнах Живота на творенията Си! Поклонете се на Канарата, която е от Вечността и ще пребъдва във Вечността! И гледайте на Святите Камъни, които ще бъдат отсечени от Нея! Защото са човешките духове на Сион, скъпоценните камъни на Правдата, които отначало записвам за Спасение и Вечен Живот!

Ето, сине човешки! Свитък Господен ще се разтвори пред Святия Ми Престол! И Небесните думи от свитъка ще те върнат с твоя Господ в зората на времето!”

След последните думи на Бог Отец, могъща Светлина премина като ураган през мене. И Исус, като се приближи, ми подаде ръка и ме възправи, като ми казваше:

“Пристъпи след твоя Господ, за да прочетеш Святите думи на Господния свитък, които вече са били дадени на Божий пророк, и възвестени като Светлина на света...”

С огромно вълнение и непрестанно благоговение аз пристъпих след Исус. А Той, като се приближи до Божия Престол, взе от огнената Божия Ръка свитъка. И като го разгърна пред очите ми, отново ми проговори, като казваше:

“Прочети писаното от пророк Исаяя, слуго Господен!”

Погледнах на слънчевите думи, написани на свитъка, а те гласяха:

“Слушайте Мене, вие, които следвате Правдата, които търсите Господа; погледнете на Канарата, от Която сте отсечени, и в дупката на ямата, из която сте изкопани...”²²

Едва бях прочел писаното, когато пространството под нозете ми изчезна. А Господ простря ръката Си и ме хвана здраво. И ето, че времена и години полетяха назад, и столетия и епохи се връщаха в утробата на Сътворението. Това продължи известно време, но аз не можех да преценя колко. А накрая, когато бяхме в едно изначално място на времето, Господ Исус ми проговори, като казваше:

“Според както Всемогъщият Отец е заповядал, то нека такава да бъде и видението, което ще получиш. Защото ти, слуго Господен,

---

²² (Исаия 51:1)

трябва да погледнеш на Канарата, от Която си отсечен в началото на времето, както и в дупката на ямата, от която си изкопан в края на времето. А сега, гледай Стефане! Гледай и запиши на книга всичко, което ще видиш...”

След тези думи Исус се отдалечи от мен. А заедно с отдалечаването Му, с Него настъпи чудно преобразяване. Понеже Господ заблестя в нищото като Свята и Съвършена Канара. Тя беше по-огромна, отколкото можех да си Я представя. Всъщност – мога да кажа, че сърцето ми сякаш гледаше целия Небесен Ерусалим в едно изначално състояние. И ето, че там, при Канарата, се появиха огнените ръце на Всевишния. И Сам Отец проговори на Сина Си, като Му казваше:

“Възлюбен Мой Сине! От Канарата Ти отсичам всичките скъпоценни камъни, които ще Ти подаря до края на времето! Всеки от тях ще бъде дух от Духа Ти, сърце от Сърцето Ти, светлина от Светлината Ти! И всеки от тях ще направя като огнен скрижал на Завета Ти, който ще направиш с човеците! Аз ще разхвърлям камъните по земята, която ще направя! И като ги разхвърлям – ще ги посоча! И като ги посоча – ще ги прибера! За да Ти бъдат Вечна Слава и великолепие на Небето!”

След тези думи на Отца, в Божията десница се появи Пламенен Меч, който започна да отсича камъните от Канарата. И всеки отсечен камък от десницата падаше в свитата шепа на Божията левица. А самото видение сякаш продължаваше цяла вечност. И ето, че когато и последният камък вече беше паднал в Божията шепа, Отец отново проговори на Сина, като му казваше:

“Ти Си Алфата и Омегата, Първият и Последният, Началото и Краят! От Тебе се родиха всичките скъпоценни камъни в Началото, и при Тебе ще се съберат всичките скъпоценни камъни в Края! Всеки от тях ще е огнен скрижал на Завета Ти, и Словото, което Си Ти, ще бъде написано с Огън върху всеки скъпоценен камък!”

След тези думи на Отца, Господ се приближи във видението при мен. И като ми се усмихна с Небесна Благодост, ме попита, казвайки:

“Сега стават ли ти по-ясни думите на Апостол Павел, който в посланието си записа:

“Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христа ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места; като ни е избрал в Него преди създанието на света, за да бъдем святи и без недостатък пред Него в любов; като ни е предопределил да Му бъдем осиновени чрез Исуса Христа, по благоволенieto на Своята воля...”²³

“Да, Исусе! Сега разбирам, че Твоите са били отсечени от Тебе в началото, за да се върнат при Тебе в края. Защото така е угодно на Бог Отец, Който привежда много синове в Слава – да ни усъвършенства чрез страдания, както усъвършенства Тебе като Човешки Син...”

Слушайки ме внимателно, Господ отново ми проговори, като казваше:

“Прочети тогава отново думите от Святия Божий свитък! Защото в тях е показано не само Началото, но и Края. И ако Началото е в думите:

“...погледнете на Канарата, от Която сте отсечени...”

То краят е в следващите думи:

“...и в дупката на ямата, из която сте изкопани...”

И ако ти, несъмнено, сега видя и проумя, че отсичането е горе, в Небесната Твърд, отпреди създанието на света, то къде ще е изкопаването в края на времето?”

“О, Свети мой Господи! Изкопаването ще е от земята, от пръстта, и най-вече от дълбоката религиозна яма Вавилон, от която Ти Си ни спасил чрез Святия Дух...”

В този миг Господ ме погледна с най-съкровения и дълбок поглед на очите Си. Поглед, от който аз почувствах всичката Съвършена Любов и Святост на Канарата. И тогава Той ми проговори, като казваше:

“Нека сега двамата с теб от началото на времето да отидем в края на времето. И от видението с отсичането на камъните от Небесната Твърд, да стигнем до видението с изкопаването на камъните от дупката на ямата...”

---

²³ (Ефесяни 1:3-5)

След тези думи Исус отново ме хвана здраво, тъй щото двамата с Него полетяхме през времето. И времена и години полетяха напред, а столетия и епохи излизаха от утробата на Сътворението. Докато накрая очите ми съзряха днешната земя и свят. А тогава Господ просто се спусна с мен към земята и света. И когато ги приближихме, очите ми наистина съзряха дупката на ямата, от която скъпоценните камъни щяха да бъдат изкопани. Така, влезли дълбоко в дупката, ние застанахме пред камъните.

А Господ ме попита:

“Помниш ли как Отец отсече камъните от Канарата Си в онова изначално видение? И сега, като погледнеш тук, в дупката, скъпоценни камъни ли виждаш?”

Погледнах със свито сърце към камъните, но всички те бяха черни въглени. Ето защо проговорих на Господ, като Му казах:

“О, Исусе! Диамантите са станали на въглени!”

В този миг с огнен и ревнив Глас Господ извика, като ми казваше:

“Ами какво още чакаш? Започни да изкопаваш тези въглени от ямата на Вавилон. Защото при тях се е случило това, че слепи са били водени от слепци.

Но ти протегни ръце и воювай за тях! Пожертвай се за тях! Изкопай ги с Пламения Меч, който Отец е дал да въртиш с ръцете си! Върни камъните Ми при Мене! Защото от Канарата бяха отсечени и при Канарата трябва да бъдат възвърнати!”

В следващия миг Господ бръкна в мантията Си и извади Пламенен Меч, като го подаде в ръцете ми. А аз, без да губя никакво време в чудене, започнах да изкопавам камъните от дупката на ямата. А тогава, докоснати от Пламения Меч, въглените започнаха да проблясват в Огън, а духовните им естества започнаха да се променят. И при всеки следващ удар от Пламения Меч, те все повече и повече се просветяваха и заприличваха на диаманти. Това накара Господ да се усмихне и отново да ми проговори, казвайки:

“Сега ти вече знаеш що ще рече да бъдеш слуга, който работи за Святостта на Канарата. Защото ето това – да се посветиш на Святостта на Канарата, ще рече да започнеш да измъкваш

пленниците от дупката на Вавилонската яма и да ги възкачиш на Господния Хълм.

Не всички ще те послушат и приемат Небесната Светлина на пророческите ти свидетелства, защото не всички са отсечени от Канарата! Но Аз ти казвам, че няма да има камък, отсечен от Канарата, който да не се върне и съгради на Канарата! И ето за това Свято Дело Отец Ми те посочи и избра! Защото не е възможно Словото Божие да не се сбъдне и очакванията на Твореца да се осуетят! Защото в Истинната и Свята Библия на Отца Ми е записано:

“Има време за всяко нещо, и срок за всяка работа под небето: Време за разхвърляне камъни, и време за събиране камъни...”²⁴

Отец Ми е, Който отсече камъните от Канарата Си и ги разхвърля по земята – за да се роди всеки на времето си! И пак Отец Ми е, Който със слугите Си пророците ще събере камъните Си, за да се съградят на Канарата!

Ето, дадох най-дълбокото и Свято видение на пророка Си от Божия Престол! Видение, с което заповядвам на всичките Си просветени и скъпоценни камъни да слязат в дупката на ямата, от която са били изкопани, за да съберат и осветят последните камъни, записани за Спасение и Вечен Живот, преди да дойде свършекът на всичко!

Аз, Канарата на Господния Хълм, ви чакам да се съградите в Мене! И като свидетелствам могъщо за пророка Си, ви призовавам – днес и сега, да престанете да бъдете черни въглени, но да станете Свети скрижали, върху които Отец Ми с Огън е записал целият Ми Нов Завет! Имате Огъня Ми, Свети люде! Имате виденията Ми, Божии люде! Имате благоволенията на Отца Ми, скъпоценни камъни на Небесната Канара! Подвизавайте се за Канарата, за да заслужите Вечните си жилища!

Утвърждавайте Делото Ми и Примера Ми! Да, утвърждавайте ги! Аз, Канарата на Вечното Спасение, дадох тези Свети видения на пророка Си! Аз ги изговорих! Аз ги изрекох!”

---

²⁴ (Еклесиаст 3:1,5)